

Данилишин Б.В. Інтелектуальні ресурси в економічному зростанні : шляхи поліпшення їх використання [текст] / Данилишин Б.В. // Економіка України. – 2010. – № 1. – С. 71–72. **4.** *Ладика С. В.* Інноваційний потенціал: сутність і основні визначення [текст] / С. В. Ладика // Інвестиції: практика та досвід. – 2011. – № 20. – С. 17–20. **5.** *Пастухова В.В.* Стратегічне управління підприємством: філософія, політика, ефективність : монографія [текст] / Пастухова В. В. // Фінанси України. — 2012. — №820. — С. 106-113.

ГРІБОВА Д.В., асистент, м. Мелітополь, МДПУ ім. Б. Хмельницького

НАПРЯМИ ІНВЕСТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОВОЧІВНИЦТВІ

Кардинальні зрушення в розвитку аграрної сфери можливі лише на основі широкого впровадження у виробництво вітчизняних і світових досягнень науково-технічного прогресу, стратегічна роль у якому належить інноваційній діяльності, застосуванню нових матеріалізованих знань.

Основними проблемами інноваційної діяльності в овочівництві є: відсутність системи трансформації результатів наукових розробок в інноваційну конкурентоспроможну продукцію, розбалансування попиту та пропозиції на наукоємну продукцію, відсутність механізму ціноутворення інновацій і, як наслідок, загроза втрати внутрішнього ринку науково-технічної продукції та нестача інвестиційних ресурсів.

З розвитком ринкової економіки формується принципово новий економічно-фінансовий підхід до інтелектуального продукту, який в умовах товарно-грошових відносин набуває ознак товару або капіталу, а результативність інноваційної діяльності науково-дослідних установ визначається, насамперед, наявністю необхідних внутрішніх і зовнішніх джерел інвестування наукових розробок, можливістю їхньої швидкої мобілізації.

Існуюча в Україні мережа науково-дослідних установ по селекції та насінництву овоче-баштанних культур може повною мірою задовольнити потреби в оригінальному, елітному та репродукційному насінні вітчизняних товаровиробників [2].

Натомість, через незахищеність українського інноваційного ринку й відсутність досвіду маркетингової діяльності на ньому в наукових установ міжнародні насінневі компанії контролюють приблизно 50% ринку овочевого насіння в Україні.

З метою захисту вітчизняних товаровиробників і підтримки української селекції необхідно передбачити квотування імпорту насіння овоче-баштанних культур, які можна виростити в умовах України, а при внесенні в Державний реєстр сортів рослин, придатних для поширення в Україні, пріоритет надавати гібридам і сортам вітчизняної селекції.

Основним інструментом впливу на попит і пропозицію є ціна. У насінництві вона залежить від виду насіння, репродукції, якості, попиту на певні культури й сорту та екологічності технології виробництва товарної продукції. При цьому попит на насіння знаходиться в зворотній залежності від ціни і платоспроможності споживачів.

Вартість елітного насіння визначається нарахуванням елітної надбавки до вартості насіння 1 репродукції в розмірі 200% для однорічних культур і 300% для двохрічних культур. Вказані відсотки елітної надбавки не мають достатнього обґрунтування й розробленої методичної бази, тому не можуть реально відображати рівень вартості насіння вищих репродукцій.

Список літератури: 1. Андрусяк Н. О. Сучасний стан виробництва і збуту овочів / Н. О. Андрусяк // Зб. наук. праць Уманського державного аграрного університету. – 2004. – Вип. 58. – С. 459–464. 2. Рудь В.П. Особливості концентрації та спеціалізації в овочівництві / В.П. Рудь // Економіка АПК. - 2001. - №5. - С. 94-99. 3. Трачова Д.М. Проблеми ефективності виробництва овочів закритого ґрунту / Д.М. Трачова // Вісник ХНТУСГ. – 2004. – №32. – С. 257-260.

ДИКАН М.І., асистент кафедри економічних дисциплін, м. Чернівці, Чернівецький факультет НТУ «Харківський політехнічний інститут»

СОЦІАЛЬНО-ОРІЄНТОВАНЕ ІНВЕСТУВАННЯ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

Зміни в політичному та економічному житті України зумовили зростання ролі соціальних пріоритетів у промисловому секторі національної економіки, оскільки це безпосередньо пов'язане з побудовою соціально-орієнтованої ринкової економіки, здійсненням комплексної організаційно-технічної модернізації галузей і окремих промислових підприємств. Дана ситуація повною мірою узгоджується з необхідністю забезпечення балансу між економічною ефективністю і соціальною справедливістю,